

L. Wyroby przemysłu tłuszczowo-mydlarskiego:

1. kleje: skórnym, bursztynowy, kostny, rybny i dębowy,
2. kompozycje zapachowe do dalszego przerobu,
3. oleje i tłuszcze techniczne.

M. Wyroby przemysłu torfowego:

torf i wyroby torfowe.

N. Wyroby różne:

1. artykuły dla medycyny i weterynarii (narzędzia, przybory oraz sprzęt sanitarny),
2. czyściwo do maszyn,
3. gips chirurgiczny, modelowy i wyciskowy,

4. główki i maski dla lalek,
5. lił mielony,
6. kosze do balonów,
7. lutnie kopalniane (bez względu na rodzaj materiału, z jakiego są sporządzone),
8. płyty korkowe,
9. szupolazy wraz z wiązaniami,
10. sprzęt przeciwpożarowy, ochronny i ratunkowy,
11. szczeliwa,
12. szczotki techniczne,
13. szczecina preparowana,
14. urządzenia i sprzęt formierski (do formowania odlewów),
15. włosie preparowane,
16. wyroby ścierne.

636

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 1 marca 1955 r.

w sprawie trybu usuwania osób z budynków zagrożonych.

Na podstawie ust. 21 lit. a) instrukcji nr 1 stanowiącej załącznik do uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowniczych i służbowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 887) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie trybu usuwania osób z budynków zagrożonych w brzmieniu załącznika do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: **F. Baranowski**

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 1 marca 1955 r. (poz. 636).

INSTRUKCJA W SPRAWIE TRYBU USUWANIA OSÓB Z BUDYNKÓW ZAGROŻONYCH

§ 1. Prezydium powiatowej rady narodowej (miejscowej rady narodowej w mieście stanowiącej powiat bądź dzielnicowej rady narodowej — komórka sprawująca nadzór budowlany nad utrzymaniem budynków) po stwierdzeniu potrzeby niezwłocznego zastosowania środków mających na celu usunięcie niebezpieczeństwa zagrażającego życiu lub zdrowiu mieszkańców oraz ustaleniu stopnia zagrożenia budynku:

- a) doręcza najemcom budynków lub lokali, które mają być opróżnione, decyzje w sprawie obowiązków opróżnienia budynków lub lokali, wydane na podstawie art. 380 ust. 3 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) z jednoczesnym oznaczeniem terminu, w jakim budynek lub lokal powinien być opróżniony,
- b) zarządza umieszczenie na budynkach zagrożonych obwieszczenia, zawierającego stwierdzenie stanu zagrożenia oraz zakaz wprowadzania się nowych mieszkańców do budynków lub lokali objętych decyzją,
- c) powiadamia o wydanych decyzjach właściwe organy kwaterunkowe i przesyła im swoje wnioski w sprawie kolejności wykwaterowania przy uwzględnieniu stopnia zagrożenia oraz prawomocne bądź zaopatrzone klauzulą natychmiastowej wykonalności decyzje.

§ 2. Organ kwaterunkowy po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w § 1 lit. c), obowiązany jest do:

- a) wstrzymania wydawania decyzji o przydziale lokali znajdujących się w budynkach wymienionych w zawiadomieniu,
- b) sporządzenia ewidencji najemców, członków ich rodzin i osób pozostających z nimi we wspólnym gospodarstwie ze wskazaniem ich miejsca zatrudnienia oraz powierzchni zajmowanego lokalu,
- c) ustalenia ilości koniecznych mieszkań zastępczych (§ 5 ust. 1) lub tymczasowych pomieszczeń (§ 5 ust. 4) i zapewnienia ich sobie do dyspozycji w terminie opróżnienia lokali,
- d) przeprowadzenia czynności egzekucyjnych w zakresie opróżnienia lokali według ustalonej kolejności (§ 1 lit. c),
- e) zabezpieczenia opróżnionego budynku przed ponownym samowolnym zasiedleniem i przekazania go właściwemu przedsiębiorstwu, które ma dokonać rozbiórki lub naprawy.

§ 3. Usunięcie osób z domów zagrożonych przeprowadza w charakterze organu egzekucyjnego prezydium rady narodowej w trybie przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji. W miejscowościach objętych publiczną gospodarką lokalami czynności egzekucyjne wykonuje organ kwaterunkowy.

§ 4. Wniesienie odwołania od zarządzenia egzekucyjnego w trybie art. 18 przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji nie wstrzymuje wykonania decyzji, chyba że władza egzekucyjna za zgodą organu sprawującego w I instancji nadzór budowlany nad utrzymaniem budynków ze względu na szczególne okoliczności wstrzyma wykonanie decyzji na podstawie art. 19 tych przepisów.

§ 5. 1. W miejscowościach objętych publiczną gospodarką lokalami osobom usuwanym z domów zagrożonych przydziela się lokale mieszkalne w trybie przepisów dekretu o publicznej gospodarce lokalami.

2. Organ kwaterunkowy przed dokonaniem przydziału powinien zbadać, czy osoba podlegająca usunięciu nie ma możliwości otrzymania mieszkania służbowego w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie mieszkań służbowych i zakładowych (Dz. U. Nr 29, poz. 196) oraz uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowników i służbowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 837).

3. Przy przydzielaniu lokali mieszkalnych osobom usuwanym z domów zagrożonych należy stosować następujące zasady:

- 1) jeżeli osoba podlegająca usunięciu zajmuje w domu zagrożonym lokal zaludniony ponad normę — powierzchnia przydzielonego nowego lokalu może nie być większa niż powierzchnia lokalu, z którego następuje usunięcie,
- 2) osoby podlegające usunięciu, a zajmujące lokale o większej powierzchni, niż to przewidują obowiązujące normy zaludnienia — powinny otrzymać przydział lokalu o powierzchni odpowiadającej obowiązującym normom zaludnienia.

4. W przypadku gdy powstanie bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia mieszkańców, a prezydium nie będzie dysponowało wolnymi lokalami mieszkalnymi — należy mieszkańców usunąć do tymczasowych pomieszczeń. Przygotowując pomieszczenia tymczasowe należy mieć na uwadze, by nadawały się one na pobyt ludzi i zabezpieczały możliwość przygotowania strawy.

5. W miejscowościach nie objętych publiczną gospodarką lokalami prezydium rady narodowej powinno w miarę możliwości wskazywać osobom podlegającym usunięciu budynki bądź osiedla, w których istnieje możliwość uzyskania mieszkania, w przypadkach zaś gdy ze względu na interes publiczny dalszy pobyt osób usuwanych w danej miejscowości jest konieczny, a istnieją faktyczne trudności w uzyskaniu przez te osoby lokalu w drodze wolnego najmu — uzyskać potrzebne na ten cel lokale w trybie art. 18 dekretu o publicznej gospodarce lokalami, jeżeli osoby te odpowiadają warunkom przewidzianym w tym przepisie.

§ 6. Osoby wprowadzone do tymczasowego pomieszczenia mieszkalnego otrzymują zaświadczenia wydane przez organ kwaterunkowy, stwierdzające prawo do zajmowania tego pomieszczenia do czasu uzyskania przydziału mieszkania w trybie przewidzianym w dekreście o publicznej gospodarce lokalami.

§ 7. Zajęcie tymczasowego pomieszczenia mieszkalnego nie jest równoznaczne z przydziałem mieszkania i nie pozbawia osób wprowadzonych prawa do przydziału lokalu mieszkalnego. Organy kwaterunkowe powinny przydzielić tym osobom lokale zgodnie z postanowieniami § 5 ust. 1 zaliczając zakwaterowanie tych osób do spraw szczególnie pilnych, załatwianych w pierwszej kolejności.

§ 8. Koszty przeprowadzki ponosi prezydium właściwej rady narodowej (miejskiej, gromadzkiej, osiedla),

637

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 21 maja 1955 r.

w sprawie wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych dla klerowców pojazdów mechanicznych.

Na podstawie § 51f ust. 2 rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616, z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218 i Nr 51, poz. 339, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60 i z 1954 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące stawki wynagrodzenia dla każdego członka komisji egzaminacyjnej, powołanej do sprawdzenia kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych i osób posiadających kartę traktorzysty kategorii I lub II, ubiegających się o wkładkę kontrolną do karty traktorzysty:

- 1) za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osoby ubiegającej się o:
 - a) pozwolenie kategorii amatorskiej lub motocyklowej 3 zł,
 - b) pozwolenie kategorii III, II lub I 4,50 zł,
 - c) pozwolenie kategorii ciągnikowej lub trolejbusowej 4,50 zł,

- d) pozwolenie kategorii amatorskiej łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej 4 zł,
- e) pozwolenie kategorii III, II lub I łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej 4,50 zł,
- f) wkładkę kontrolną do karty traktorzysty 1 zł, — ponadto członek komisji egzaminacyjnej, który sprawdzi kwalifikacje fachowe z umiejętności jazdy praktycznej, otrzymuje stawki podwyższone o 1 zł w przypadkach, o których mowa pod lit. d) i e);
- 2) za powtórne sprawdzenie kwalifikacji fachowych tylko ze znajomości budowy pojazdów mechanicznych lub przepisów drogowych albo tylko z umiejętności prowadzenia pojazdów mechanicznych:
 - a) jeżeli egzamin dotyczy pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, o których mowa w pkt 1 lit. a), d) i f) — 1 zł,
 - b) jeżeli egzamin dotyczy pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, o których mowa w pkt 1 lit. b), c) i e) — 1,50 zł.